VIJFDE JAAR. N°. 1023. **1841.** MAANDAG, 1 MAART.

DE AVONDBODE,

Abonnement
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
en bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.
Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

Prijzen
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam* .... ƒ 7.—
en *Buitensteden* franco .... » 8.—
ADVERTENTIËN.
ZEVEN REGELS of minder .... ƒ 1.75.
Elke regel meer .... » 25.
ZEGEL voor elke Advertentie en herhaling .... » 35

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 27 Februarij.

— Naar men verneemt, is dezer dagen van het departement van binnenlandsche zaken aan de gouverneurs van de provinciën Noord-Braband, Gelderland, Noord-Holland, Zuid-Holland en Overijssel eene circulaire uitgegaan, waarbij de minister, zoo spoedig mogelijk, eene opgave verlangt van al het merkwaardige, dat bij de jongstleden overstroomingen en zwaren ijsgang heeft plaats gehad, alsmede eene opgave der ambtenaren, welke zich bij die gelegenheid onderscheiden hebben, en tot het bekomen van bijzondere belooningen in aanmerking zouden kunnen komen.

— Men schrijft uit Monnickendam, dat aldaar den 23 dezer met het beste gevolg is te water gelaten het door de scheepsbouwmeesters gebroeders Kater aldaar nieuw gebouwd schooner kofschip *Archipel*, groot 90 lasten, gevoerd zullende worden door kapitein J. A. Spijkman, voor rekening van den heer G. Psicha, consul generaal van Griekenland te Amsterdam.

— Naar men verneemt, zal onder de lessen, door den onlangs benoemden utrechtschen hoogleeraar Vreede te geven, ook behooren een geregelde cursus over het wetboek van strafvordering.

— Maandag ll. eindigde de hoogleeraar W. Vrolik de voorlezingen, gehouden voor de leden van het zoölogisch genootschap: *Natura Artis Magistra.* Dezelve hebben dit jaar de zoogenaamde *Anthropologie* ten onderwerp gehad, dat is, de beschrijving des menschelijken ligchaams, in vergelijking met dat der dieren. De reeks der lessen werd met eene inleiding geopend, in welke het tegenwoordig standpunt van het genootschap vergeleken werd met dat, waarop hetzelve het vorige jaar stond. De geachte spreker leidde uit deze vergelijking de onmiskenbare waarheid af, dat hetzelve op eene aanmerkelijke wijze is vooruitgegaan, en bewees zulks zoowel door het vermeerderd getal leden, als door de belangrijke aanwinsten voor de diergaarde en het museum, meestal uit geschenken voortvloeijende. Z Ed. schetste in korte trekken het wetenschappelijk doel des genootschaps, en bewees, hoe door het bestaan van hetzelve reeds menig belangrijk punt in de natuurlijke geschiedenis was toegelicht geworden. Na deze inleiding werden de volgende lessen toegewijd aan de vergelijking van den menschelijken schedel met dien der dieren, aan de beschouwing van het menschelijk geraamte, van de bovenste en onderste ledematen, van de hersenen, en eindelijk van de zintuigen. Een gedeelte der anthropologische wetenschap aldus afgehandeld zijnde, werd de behandeling der overige punten in volgende jaren toegezegd, en de laatste les, over het zintuig des gezigts, met eene gepaste toespraak besloten.

Het genootschap is veel dank verschuldigd aan den hooggeleerden heer Vrolik, die het zijne zoo ruimschoots bijdraagt tot deszelfs bloei, en dezen winter wederom de leden zoo menigen nuttigen en aangenamen avond heeft doen doorbrengen.

Niet onbelangrijk is het hier bij te voegen, dat deze lessen door nagenoeg hetzelfde getal en hetzelfde personeel van toehoorders aanhoudend bijgewoond werden. Wij gelooven hieruit de gevolgtrekking te mogen ontleenen, dat het met den wetenschappelijken zin onzer landgenooten, vooral van de deftige burgerklasse, niet zoo slecht gesteld is, als sommigen wel meenen. Wel is waar is de lust zoo groot niet meer, als in vroegere jaren, om op zich zelve staande verhandelingen te gaan hooren, maar tot het volgen van een' cursus wil elk zich gaarne verbinden. Mogten ook andere maatschappijen den weg volgen, welke door het zoölogisch genootschap is ingeslagen, dan zoude er, naar onze meening, een gewigtige stap gedaan zijn tot meerdere verspreiding van kundigheden en tot opwekking van den lust voor de wetenschappen.

— Het industriëel volksonderwijs, in het gebouw der maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, hetwelk wederom dit jaar door den heer C. J. Matthes wordt gegeven, zal weldra geëindigd zijn. De acht laatste lessen zullen uitsluitend toegewijd worden aan de beschouwing en verklaring van het stoomwerktuig; eergisteren avond hadden wij het genoegen de eerste derzelve bij te wonen. In deze les werd de ontdekking en eerste aanwending der stoomkracht medegedeeld. Nadat de spreker ter inleiding eenige berekende voorbeelden had gegeven van het ontzettend groot en veelvermogend hulpmiddel, dat hier vuur en water der industrie opleveren, bestreed Z. Ed. de vrees, door sommigen wel eens geopperd, alsof de voorraad brandstof bij het gestadig toenemend noodzakelijk verbruik eerlang zoude uitgeput worden; Z. Ed. vermeldde verder, hoe onderscheiden natiën elkander de eer der uitvinding van het stoomwerktuig betwisten; stipte vervolgens aan, hoe niet een enkele, maar onderscheidene het hunne hebben bijgebragt om het vernuftig werktuig, zoo als wij hetzelve tegenwoordig kennen, het aanzijn te geven, door ontdekking vooreerst der natuur-wetten, die aan 's menschen wil in dezen worden dienstbaar gemaakt, en ten anderen, door uitvinding en volmaking der werktuigelijke inrigting, waardoor men de beweegkracht werkelijk bezigt; gaf de drie onderscheiden bronnen van kracht op, die wij in den stoom bezitten: bij wording, bij meerdere spanning, bij ontstaand luchtledig door verdigting, wanneer de drukking des dampkrings te hulp komt; en behandelde eindelijk in Chronologische orde de verdiensten van Hero van Alexandrië, Blasco de Garay, Salomo de Caus, Giovanni Branca en den marquis van Worcester, met plan om in de volgende avonden op dat spoor voort te gaan.

Wegens het belangrijke van het onderwerp en de geschikte wijze, waarop hetzelve door den heer Matthes behandeld wordt, zal het voorzeker een ieder genoegen doen te vernemen, dat de bijwoning dezer lessen, tegen eene geringe bijdrage ter bevordering van dit onderwijs, aan een ieder verleend wordt, van welke gunstige gelegenheid wij niet twijfelen, dat menigeen gebruik zal maken.

'S GRAVENHAGE 26 Febr. Sedert eenige dagen bevindt zich H. K. H. de prinses van Oranje eenigzins ongesteld. Het schijnt, dat Hoogstdezelve eene zware koude gevat heeft. De prinses heeft eenen onrustigen nacht doorgebragt en bevindt zich heden, over het algemeen, niet zoo goed als gisteren.

ROTTERDAM 26 Febr. Men verneemt, dat de rotterdamsche afdeeling der maatschappij *Tot bevordering der Toonkunst* voornemens is in het laatst der maand April eerstkomende een groot huishoudelijk muzijkfeest te vieren, waarop onder anderen *de Schepping* van Haydn en een psalm van Mendelssohn Bartholdy ten gehoore zullen worden gebragt.

NIJMEGEN 26 Febr. Alhier was de hoogte van de rivier de Waal, den 24 dezer, 3 el 89 duim, gisteren 3 el 92 duim, en heden 3 el 89 duim.

Te Arnhem was de hoogte van den Rhijn, den 24 dezer, 3 el 20 duim, gisteren 3 el 25 duim, en heden 3 el 22 duim.

GOOR 22 Febr. Werd ooit het stoffelijk overblijfsel van eenen uitstekenden mensch ter aarde besteld, met de sprekendste bewijzen van achting, erkentelijkheid en vriendschap voor den overledene, dan was dit voorzeker op heden het geval bij de begrafenis van het lijk van wijlen den heer Thomas Ainsworth.

Het was vóór een achttal jaren, dat onze stad zich mogt verblijden in haar midden te ontvangen den man, die niet alleen de kiem legde tot het alhier gevestigde fabrijkwezen, maar ook door zijnen voorbeeldeloozen ijver en kunde, tot heil en voorspoed onzer ingezetenen, daaraan eene uitbreiding wist te geven, die de aanvankelijke verwachting zeer verre overof; den man, wiens onuitsprekelijke ondernemingsgeest bovendien de ook alhier gevestigde kunstbleekerij stichtte, welke aan een aantal menschen brood, ja welvaart verschaft; die zich echter daarbij niet alleen bepaalde, maar ook door gepaste middelen zorgde, dat het onderwijs der jeugd daardoor geen nadeel leed; die, wij mogten het nu na zijnen dood uit onderscheidene monden hooren, en wij mogen ook thans den sluijer, die hetzelve, volgens zijnen geuiten wil, bedekte, opligten, zoo veel weldadigheid uitoefende.

En het was heden de treurige dag, die zijn stoffelijk overschot in ons midden voerde. Door de nederlandsche handel-maatschappij naar het onder zijne directie gestichte Nijverdal geroepen, moest hij zijne woning derwaarts verplaatsen; in de nabijheid van dat voorheen zoo woest en thans bloeijend oord, op den huize Eversberg, werd hij in den bloei zijns levens plotselijk door den dood aan zijne betrekkingen en vrienden, aan de maatschappij en onze stad, die op hem, en waarop hij wederkeerig zoo veel prijs stelde, ontrukt.

Ingevolge den door hem veelmaals bij zijn leven geuiten wensch, werd het lijk van den onvergetelijken man op eene plegtige wijze, over Wierden, Almelo, Borne, Hengelo en Delden, herwaarts gebragt, en door het plaatselijk bestuur aan de grens der gemeente ontvangen; hetzelve sloot zich aan in den trein, die het lijk volgde, waarin men, behalve den heer Edward Ainsworth, des overledenen broeder, de heeren burgemeesters der stad Rijssen en der gemeenten Hellendoorn en Wierden, en den agent der nederlandsche handel-maatschappij, de voornaamste fabrijkanten uit Twenthe, vele zijner vrienden uit de hoofdplaats en alle oorden der provincie, en een groot aantal werklieden, die den overledene de laatste hulde wilden bewijzen, opmerkte; en zoo werd het lijk van dezen man, wiens verdiensten openbaar reeds in de dagbladen zijn erkend, en die hem eene billijke aanspraak gaven op algemeene erkentelijkheid, en bijzonder op die onzer medeburgers, naar zijne stille rustplaats weemoedig begeleid, en na het houden eener korte, doch gepaste aanspraak, door den hulpprediker dezer gemeente, den heer Jannink, plegtstatig bijgezet.

BELGIË.

BRUSSEL 26 Febr. De *Indépendant* bevat eenen brief uit Frankfort van den 21 dezer, waarin, onder anderen, het volgende voorkomt: Uit goede bron vernemen wij de tijding uit Munster, dat de aangeknoopte onderhandelingen met den aartsbisschop Droste von Visschering, om hem over te halen van zijne aartsbisschoppelijke waardigheid afstand te doen, niet dien gunstigen uitslag hebben erlangd, welken men zich daarvan voorstelde. De aartsbisschop zou herhaalde malen op de stelligste wijze geweigerd hebben van zijn aartsbisdom af te treden, verklarende niet eerder in onderhandeling te zullen komen, dan na dat hij te Keulen zal zijn teruggebragt en zijn' aartsbisschoppelijken zetel hebben ingenomen. Brieven uit Munster en Keulen, in het *Frankfurter Journal*, bevestigen bovenstaande tijding.

FRANKRIJK.

PARIJS 25 Febr. De zitting der kamer van afgevaardigden van heden is door alle de ministers bijgewoond. Nadat zij geopend, en het proces verbaal der vorige aangenomen was, zijn de beraadslagingen geopend over het ontwerp van wet betreffende de geheime fondsen. Tegen dezelve hebben gesproken de heeren Marrion en de Carné, die beide in sterke bewoordingen hunne afkeuring van het rapport van den heer Jouffroy hebben te kennen gegeven. Daarop heeft de heer Teulon eene redevoering uitgesproken, waarin hij alle de ministeriën, die sedert 10 jaren aan het roer zijn geweest, zonder onderscheid, doorhaalde. Na hem, heeft de heer Portalis de vraag gedaan, of het kabinet de redevoering van den heer Jouffroy goedkeurde, waarop de heer Guizot een ontwijkend antwoord gaf, ten opzigte van de staatkundige vraagstukken zeggende: dat zij bij de beraadslagingen over het adres genoegzaam waren toegelicht. De heer Billaut drong er echter op aan, dat het ministerie zich met rondborstigheid zoude verklaren. Bij het vertrek van den post was de minister van binnenlandsche zaken aan het woord.

De commissie voor de supplementaire credieten van 1841 heeft die voor het ministerie voor openbare werken onderzocht en besloten, om die te bewilligen, welke gevraagd zijn voor de werken, die reeds zijn aangevangen; maar schijnt over te hellen, om die voor de nog niet aangevangen werken te weigeren. De commissie heeft doen opmerken, dat het bestuur der bruggen en wegen de werken niet heeft doen uitvoeren, die vermeld waren in de ontwerpen van wet, door de kamer goedgekeurd; maar de fondsen gebezigd heeft tot het daarstellen van andere werken, van welke de kamer geene kennis heeft gedragen. Ook de credieten vóór het ministerie van marine zijn onderzocht. Ten aanzien van die voor het departement van oorlog en voor Algiers zal de commissie geen besluit nemen, zonder alvorens zich verstaan te hebben met de commissie der supplementaire credieten voor 1840.

De *National* van heden bevat het memorandum der vier verbonden hoven, aan den gezant der verheven Porte, de dato 30 Jan. 1841, (*medegedeeld in ons* N°. 1020); strekkende, om het voorstel: Mehemed-Ali in het erfelijk bewind van Egypte te stellen, nader aan te dringen, en waarin de bepalingen, onder welke dit geschieden zou, zijn vermeld. Uit dat memorandum, zegt de *National*, ziet men, welke voorwaarden de londensche conferentie aan deze concessie verbonden heeft. Deze voorwaarden, met stiptheid uitgevoerd, zouden den onder-koning niets anders laten, dan een' ijdelen, bij de minste overtreding herroepelijken titel. Mehemet-Ali heeft geene soldaten, geen leger, geene vloot meer; hij beveelt nog slechts over strijdkrachten, die de sultan kan opvorderen, wanneer hij verkiest, en zenden, waar hem dit behaagd. Het geheele bestuur, door den pacha ingevoerd, is omverre geworpen; de turksche wetten strekken zich tot de boorden van den Nijl uit, en dertig jaren van inspanning zijn verloren. De onderkoning kan geen enkel verdrag van handel meer sluiten, geene enkele bijzondere wet voor Egypte meer vaststellen. De sultan alleen beschikt in en over deze provinciën, gelijk hij in en over alle de andere provinciën be-

MENGELWERK.

DE SPOKENDE KLOOSTERLINGEN.

(*Uit* MOSELTHALS *Sagen, Legenden und Geschichten.*)

In het midden der vorige eeuw leefde in *Traben* een welgesteld bezitter van eenen wijngaard, die eene wonderschoone dochter had. Het meisje was zoo schoon, dat zij zelfs de borst van den koelste in vlammen zette. De officieren der troepen, die te *Traben* in bezetting lagen, kwamen dikwerf bij den vader van het meisje, om zich met een teugje *Riezbacher* te verkwikken en met de schoone LISBETH te kozen. Onder alle dezen onderscheidde zich echter een oud kapitein. Sluwer dan zijne kameraden, trachtte hij eerst de vriend des vaders te worden, vóór dat hij eene poging bij het meisje waagde. Dit gelukte hem weldra, want hij was — hij had zijn vermogen niet zoo zeer door spaarzaamheid en vlijt, maar gedurende den oorlog, en, zoo als kwade tongen zeiden, niet op de strikst eerlijke wijze bijeen gebragt, doch dit deed er niet toe — hij was rijk. De vader scheen niet ongenegen om den kapitein, in weêrwil zijner grijze haren, tot schoonzoon aan te nemen, maar de oude kampioen werd door het meisje glad weg afgeslagen, want haar hart was niet meer vrij; reeds lang beminde zij eenen hupschen knaap, dien, wel is waar, geen overvloed van geld kwelde, maar die voor haar de teederste liefde koesterde. Hij woonde te *Cröff*, had vader noch moeder, en bezat niets anders dan eene kleine hoeve, een gezond hoofd en ligchaam en een paar krachtige armen. De gelieven gevoelden wel, dat dit een en ander veldoende was, doch de vader van het meisje dacht er anders over; dus wees hij den jongen FRANS, toen deze hem zijn aanzoek voordroeg, hoonend af. Van toen af konden de beminenden elkander slechts in het geheim zien en spreken, hetwelk dan alleen plaats had, wanneer LISBETH eene oude nicht in het nabij gelegen *Cröff* bezocht.

De kapitein bemerkte ras, dat het de schuld van zijnen medeminnaar was, dat hij versmaad werd, en verhaalde dus aan den vader van het meisje, op welke wijze de gelieven zich somtijds met elkander onderhielden. De vader snelde toornig naar zijne nicht te *Cröff*, en voer tegen deze over hare verkeerde handelwijze geweldig uit. Nu waren de gelieven er slecht aan toe; elke uitweg, om de waakzaamheid des vaders te misleiden, was hun afgesneden. FRANS wist echter raad: gedurende de schoone herfstnachten, als alles sliep, kwam FRANS met zijne kaag aan den oever, klopte zachtjes aan het achterpoortje van het huisje, dat nabij denzelven was gelegen; zijn liefje sloop naar buiten, en dan koosden beiden regt vriendelijk, en doorleefden menig aangenaam uurtje, totdat de haan kraaide; dan keerde LISBETH omzigtig en in stilte terug, even als zij gekomen was. Maar, o wee! ook dat werd door booze menschen verraden. De kapitein verhaalde het al spoedig aan den vader, die het in den beginne niet wilde gelooven. Eindelijk besloten de beide mannen zich met eigen oogen te overtuigen, en begaven zich tot dat einde, op eenen schoonen herfstavond, naar de ruïne van het *Wolferklooster.* Zij hadden vernomen, dat aldaar gewoonlijk het toevlugt-oord der gelieven was. Lang wachtten zij hier, achter de bemoste steenen verborgen, en vestigden onafgewend den blik op den *Moezel*, of ook een vaartuig den helderen stroom kliefde. — Alles bleef stil. De maan, die tot hier toe, rustig en onbewolkt aan den helderen Hemel haren loop vervolgde, begon, omstreeks elf ure, te verduisteren; de wind stak op, en floot al heviger en heviger door de takken der breede notenboomen, die lange en akelige schaduwen op de ruïne wierpen. Bij den kapitein begonnen, bij deze door niets gestoorde stilte, van lieverlede zonderlinge herinneringen aan vroegere dagen op te rijzen; de spookgeschiedenissen uit zijne jeugd, de vertelseltjes, die hij hier en daar gehoord had, traden hem voor den geest; hij zag bevreesd op zijnen medgezel, die in vasten slaap gedompeld lag, en snorkte, dat de steenen daverden. Het uurwerk van den kerktoren te *Cröff* sloeg juist twaalf ure; de klank van den laatsten slag was verdoofd: daar hoorde de wakende plotseling een knappen, fluisteren, steunen en zuchten rondom zich, waarbij zijne haren te berge rezen. Het kwam hem voor, alsof de steenen zich bewogen, zich van elkander schoven en zich uitstrekten, terwijl tevens plotseling een mat licht zijne oogen verblindde. Hij schudde en keerde zich, beet zich zelfs op de tong, om zich te overtuigen, dat hij niet droomde. Neen, hetgeen hij zag, was werkelijk zóó: uit de in een gestorte kruisgangen trad, langzaam en plegtig, een lange stoet van mannelijke gedaanten in lange zwarte pijen. In hunne magere handen droegen zij geel geworden waskaarsen, die eene vale schemering verspreidden; hunne aangezigten waren aschgraauw en doodsbleek, en hunne oogen gesloten. Er traden al meerdere en meerdere uit het gewelf van achter de pilaren te voorschijn. Allen verzamelden zich op eene open plaats, en toen de kapitein aandachtig luisterde, hoorde hij koorgezang, hetwelk echter zoo ontzettend spookachtig klonk, dat hem het bloed in de aderen stolde. Toen de spokende kloosterlingen hun gezang geëindigd hadden, trokken zij langzaam verder en kwamen regtstreeks op den kapitein af. In het midden van den stoet gingen acht broeders, die eene doodkist droegen, en op nieuw weêrgalmde het gezang: maar nog akeliger en sterker dan te voren. Zij kwamen al nader en nader met zwevenden gang; zelfs de toppen van de zwakke grashalmen bogen zich niet onder hunne voeten. Nu grepen den kapitein alle de verschrikkingen van de geesten-wereld aan; met een ontzettend geschreeuw sprong hij op en snelde voort, alsof alle geesten en furiën der hel hem op de hielen zaten, den berg af. Zijn medgezel ontwaakte bij dien kreet, en half droomende zag ook hij nog, dat de spokende schaar langzamerhand in den *Moezel* verdween. Des anderen daags morgens zocht men den kapitein, en vond hem onder aan den voet van eene rots met gebroken hals. In zijne dolle haast was hij waarschijnlijk van de rots gestort. Toen FRANS zich eenige weken later op nieuw aanmeldde, gaf de oude heer hem zijne dochter en eenen rijken bruidschat daarenboven, want hij waande, dat de jonge lieden onder de bijzondere bescherming van eene bovenaardsche magt stonden. De spokende kloosterlingen heeft men echter sedert dien tijd niet weder gezien!

HET CARNAVAL.

De invoering van het christendom bragt nog geene dadelijke achterwegelating der oude viering van de feesten ter eere van *Saturnus* te weeg: *St. Augustinus*, *St. Cyprianus*, *St. Thomas* en het concilium van *Laodicea* waren verpligt, de vermommingen te verbieden, en noemden de maskers duivelsgezigten. In het midden der zevende eeuw herkregen deze feesten echter op nieuw meer de overhand, en zelfs zeker christelijk godsdienstig karakter, bij de viering van de feesten der geboorte, onnoozelen kinderendag, van den ezel en der narren,

schikt, en de onderkoning is tot eenen en denzelfden rang met de andere pacha's teruggebragt, uitgezonderd de verbindtenis van den sultan, om den zoon des onderkonings te benoemen in zijne plaats, mits alle de bepalingen dezer harde overeenkomst met naauwgezetheid worden vervuld.

Als men het memorandum naar de letter opvat, ligt de hand des verwinnaars zwaar op den verwonnene. Het is dan uitdelging dier onafhankelijkheid, voor welke de onderkoning geworsteld, gestreden, en zoo vele overwinningen behaald heeft; en eene geweldddadige terugwerking van het regt des sterksten op daadzaken, die sinds het vierde eener eeuw waren voltooid; het is dan de ondergang van Mehemet-Ali, met eenen titel, als aalmoes toegeworpen, en volstrekte onmagt.

Maar, wat gebeurt er inderdaad? Mehemet-Ali wordt door de jaloersche kabinetten veel meer gevleid en aangehaald, dan toen hij stond op het toppunt zijner grootheid. Men weet wel, dat Egypte, hetwelk thans aan niemand behoort, niet behooren zal aan den sultan. Het Ottomanische rijk te willen herscheppen; aan de zwakke hand eens jongelings, die kracht en crediet *buiten*, noch vertrouwen *in* zich zelven heeft, te willen teruggeven, hetgeen Mahmoud werkelijk bezat, is even gemakkelijk, als eenen doode weder in het leven te roepen. Hoe zou de sultan te Caïro regeren, daar hij zelfs niet regeert te Constantinopel? Hoe zou hij, die zoo veel moeite heeft, te midden der bouwvallen, die hem omringen, zich staande te houden, de wet kunnen voorschrijven aan bevolkingen, die sedert 25 jaren reeds hem niet meer gehoorzamen. De magt des menschen is niet groot genoeg, om te worstelen tegen de magt des tijds; wat deze eenmaal heeft weggevoerd, laat zich niet weder hervinden; alle de kunstenarijen der diplomatie lijden op de onverbiddelijke wezenlijkheid schipbreuk. De sultan is, na het tractaat, nog veel zwakker, dan hij vóór het tractaat geweest is; en het memorandum is een nieuw bewijs, dat de wil, die de lotgevallen van het turksche rijk bestemt, van Londen uitgaat of van St. Petersburg.

Engeland en Rusland betwisten elkander Egypte. Dáár niet onmiddellijk kunnende heerschen, moeten zij den pacha, die er nog heerscht, aan zich verbinden. Deze pacha moet niet magtig genoeg zijn, om zijne onafhankelijkheid te doen gelden, vermits hij dan bescherming noodig heeft. En aan wien zal hij die bescherming vragen? Of hij ze zoeken zal bij Rusland of bij Engeland is tegenwoordig het eenigste vraagstuk. Naar den *Morning Advertiser*, zou het schijnen, dat Napier eenen grooten invloed op den geest van Mehemet-Ali uitoefent. Wij gelooven gaarne, dat dit dagblad goed is ingelicht; maar de geslepen grijsaard is nog niet zoodanig geheugenloos, dat hij in éénen dag den hardnekkigen oorlog, dien Engeland, zoolang hij bestaat, hem aandeed, heeft kunnen vergeten, en hij is ook niet onervaren genoeg om niet te weten, wát eene alliantie met Engeland is en wat zij kost.

Voor het oogenblik gebiedt hem zijn belang haar aan te nemen, maar Rusland heeft gelijk, wanneer het den moed nog niet opgeeft. Zoo als de zaken staan, is Turkije, evenzeer als Egypte, van alle onafhankelijkheid vervallen. Europa heeft er de hand opgelegd, en de naijverige mogendheden trachten zich in hunne stelling, Engeland te Alexandrië, Rusland te Constantinopel, te bevestigen. Syrië wordt, aan regeringloosheid ter prooi, in het midden gelaten. De oplossing van het wezenlijke vraagstuk van het Oosten, het groote, verschrikkelijke vraagstuk der verdeeling, is door de diplomatie aangevangen, in afwachting, dat het voltooid worde door den krijg. Beiden de kabinetten van Londen en van St. Petersburg hebben met volharding de gedragslijn blijven volgen, die hunne belangen aan hunne staatkunde voorschreven.

Het artikel van den *Morning Advertiser*, waarop door den *National* wordt gezinspeeld, is het volgende:

Wij hebben onzen lezers goed nieuws mede te deelen, dit, namelijk, dat onze verwinningen in Syrië waarschijnlijk door de grootste overeenstemming tusschen Engeland en den erfelijken pacha van Egypte zullen gevolgd worden. Wij hebben Egypte altijd als eene welige bron voor den handel van in- en uitvoer beschouwd, en achten ons gelukkig te kunnen melden, dat, volgens autentieke mededeelingen, Mehemet-Ali, hoewel hij Syrië verloren heeft, echter Groot-Brittanje en zijnen bondgenooten eene achting toedraagt, welke eene dwaasheid van het gouvernement alleen in staat zou kunnen zijn te verminderen. De commodore Napier is dagelijks bij hem, en geniet zijne vriendschap boven alle de andere bewoners van het paleis. De grootst mogelijke vertrouwelijkheid bestaat tusschen deze twee voorname mannen. Daarentegen legt de pacha de diepste minachting voor de ijdele beloften van Frankrijk aan den dag. Eene breedvoerige mededeeling van het fransche gouvernement ontvangende, riep hij uit: Het is genoeg, houdt maar op. Die menschen zullen niet vechten; zij hebben mij bedrogen, en ik veracht hen. Maar het zij zoo. Op de Engelschen kan ik staat maken. Wij staan voor de naauwkeurigheid dier woorden in. Het staat thans aan lord Palmerston zijner roemrijke staatkunde de kroon op te zetten door Egypte aan Engeland tot steun te geven; zijnen handel zoodanig rigtende, dat de beide natiën er voordeel van hebben. Alle de omstandigheden zijn daartoe gunstig en de zaak is van hoog gewigt. Turkije is onze bondgenoot, en Egypte zal het worden, als men maar eenige, zelfs onbeduidende middelen aanwendt, om de medewerking van Mehemet-Ali te winnen. Frankrijk moge zich dan oorlogzuchtig aanstellen, en Rusland zijne intrigues doen werken, Engeland kan gerust zijn. In elk geval moet het schild van Engeland den erfelijken beheerscher van Egypte beschermen; wij gelooven, dat die beheerscher alsdan niet zal nalaten wederkeerig die achting en vriendschap te doen blijken, waarvan hij de verklaring zoowel in zijn openbaar als huisselijk leven alreeds heeft afgelegd.

De *National* meldt niets omtrent den heer de la Roche, doch wij hebben heden morgen met leedwezen vernomen, dat zijn toestand sedert gisteren nog verergerd en nagenoeg wanhopend is.

Volgens een der brieven, zoude men hebben opgemerkt, dat de heer Manguin dezer dagen gestadig conferentiën met den heer Dufaure hield. Men wil, dat deze laatste geheel in diens gevoelen deelt omtrent de russisch-fransche alliantie.

Gisteren verwonderde men zich zeer over den brief des prinsen de la Moskowa, waarin hij, ten gevolge zijner benoeming in November 1831, verzoekt als pair van Frankrijk te worden toegelaten. Men herinnert zich, dat de zoon van den beroemden maarschalk verklaard had, nimmer zitting in de kamer der Pairs te zullen nemen, alvorens men de gedachtenis zijns vaders in eere had hersteld. Maar, te oordeelen naar den streven toon, waarop de prins de la Moskowa zijne toelating vordert, heeft men alle reden te vermoeden, dat hij het stellige voornemen koestert, alleen zitting in de kamer te nemen, om de herziening van het proces van den maarschalk Ney te vorderen.

Verscheiden alhier uit Londen ontvangen brieven melden, dat de ontbinding van het parlement besloten is. Men voegt er bij, dat deze maatregel niet door het kabinet Melbourne genomen is, uit vrees van de meerderheid in het huis der gemeenten, nopens verschillende belangrijke vraagpunten, niet te erlangen; want, het blijkt integendeel, dat het whig-ministerie zich van de meerderheid verzekerd houdt, sedert het eene verbindtenis met de gematigden van de behoudende partij heeft aangegaan. De reden, welke lord Melbourne zou bewogen hebben zich aan de kansen der verkiezingen bloot te stellen, zou van gelijken aard zijn, als die, welke hem na het sluiten van het tractaat van 15 Julij, had aanleiding gegeven, onmiddellijk de zittingen te verdagen, en daarna de bijeenkomsten van maand tot maand te verschuiven. Men is er te Londen niet op gesteld, dat de twee huizen zitting houden, wanneer staatkundige onderhandelingen van hoog gewigt op het punt zijn ten uitvoer gelegd te worden. Men schuwt het gestadig vragen van de leden der oppositie, en ofschoon de lords en de leden van het huis der gemeenten, ten opzigte der staats-aangelegenheden, meer bescheiden zijn dan onze afgevaardigden, bemoeijelijken zij echter de ministers door hunne herhaalde ondervragingen, ten einde den loop der staatkundige onderhandelingen te kennen.

Men wilde in de kringen te Londen, dat de betrekkingen tusschen lord Palmerston en het kabinet der Tuileriën volstrekt geen welwillend aanzien hadden bekomen, en het engelsch gouvernement besloten had, nieuwe maatregelen te nemen, om zijne zeemagt, vóór de lente, bovenmatig te vermeerderen. Zijn deze inlichtingen juist, dan moet men zich te meer verwonderen over het besluit, dat ons ministerie schijnt genomen te hebben, om tot de ontwapening over te gaan.

Men leest in den *Courier du Bas-Rhin*: — De werkzaamheden voor de remonte, waarvan het depôt te Belfort is gevestigd, worden dagelijks met den meesten ijver voortgezet. Sedert den aanvang, op 4 November ll., zijn er, tot op den 17 dezer maand, aan de verschillende corpsen 4,545 paarden afgeleverd. Er blijven alzoo nog slechts 655 te leveren, om het gevraagde cijfer van 5,200 voltallig te maken. Men zegt, dat er op nieuw aanbestedingen voor eenige duizenden paarden zullen plaats grijpen.

De *Courier Français*, die gisteren de tijding bevatte, dat Z. M. de koning van Napels op het punt stond, zich met Hoogstdeszelfs broeder, den prins van Capua, te verzoenen, zegt heden, dat de onderhandelingen daaromtrent aangeknoopt, nog geen' gunstigen uitslag hebben opgeleverd.

De *Academie Française* heeft den heer Ancelot tot medelid benoemd.

Het *Journal des Débats* zegt, dat de generaal Bugeaud zich den 20 dezer te Toulon naar Algiers heeft ingescheept.

De *Industriel de la Champagne* bevat, onder dagteekening van 23 Februarij, een' brief, waarin men de volgende zinsneden leest: Aldus is de heer Bugeaud vertrokken, met het voornemen, om alle zijne krachten in te spannen, ten einde Africa voor Frankrijk te behouden, en deze overwinning nuttig te maken voor het moederland. Zie hier eenige inlichtingen nopens zijn plan: het is, den vijand terug te drijven in den grooten Atlas, en hem voortdurend op eenen eerbiedigen afstand van onze stellingen te houden; kolonisatie en krachtdadige bescherming der koloniën. De volgende zijn de middelen, die hij daartoe zal moeten bezigen: In de aanstaande lente met eene kolonne van 20,000 man tegen Abd-el-Kader op te trekken, zonder artillerie en zonder legerwagens, zullende alle voorraad door muilezels worden gedragen; ten minste gedurende 40 dagen het veld te houden, om 300 mijlen te kunnen maken; en de nieuwe etablissementen van den Emir (Rekedempt, Tazza, enz.) te vernietigen, ten einde dezen te dwingen, zijne depôts 50 mijlen verder te verplaatsen. Na dezen veldtogt moet hij te Medeah of Milianah een garnizoen van 5,000 man laten, hetwelk eenen omkring van 20 mijlen kan beheerschen. Verder koloniën in te rigten in de dorpen, welke vooraf ten koste van den staat zijn daargesteld, derwijze, dat de bewoners dier dorpen, te Toulon georganiseerd, in massa ter plaatse aankomen, en zich dadelijk voegzaam gevestigd vinden.

Men schrijft aan de *Revue de l'Ouest*: — Eene der gemeenten van het arrondissement Champdeniers is het tooneel geweest eener gebeurtenis, mogelijk in onzen tijd eenig in hare soort. In de vorige week, des avonds ten 8 ure, verliet zekere wever zijne woning, voorzien van een touw; hij klom op eenen muur, maakte hetzelve aan eenen grooten steen vast, en verhing zich. Zijn zoon, met wien hij niet in de beste verstandhouding leefde, niet wetende, werwaarts zijn vader was gegaan, begaf zich met een' der buren op weg om hem te zoeken; zij riepen hem, doch, geen antwoord bekomende, gingen zij steeds voort. Eensklaps zagen zij hem hangen, nog duidelijke teekenen van leven gevende. — Laten wij hem spoedig lossnijden, riep de buurman. — Doe dat niet, hernam de zoon; wij hebben daartoe geen regt; dit is de zaak van den maire: later zoude men soms denken, dat wij hem hadden opgehangen.

Zij begaven zich naar den Maire, die vrij ver af woonde, en dit vorderde een half uur tijds. Toen de Maire ter plaatse gekomen was, gaf het ligchaam geen teeken van leven meer. De Maire vond het echter nog niet geraden het lijk te doen afnemen; men moet, zeide hij, om den vrederegter zenden. Vier personen werden gesteld om het ligchaam te bewaken, en den vrederegter werd berigt van het gebeurde gegeven. Deze kon echter niet vóór den volgenden avond komen. Toen eerst werd het touw, waaraan de ongelukkige wever hing, doorgesneden, en het lijk geschouwd.

SPANJE.

MADRID 18 Febr. Na het bekend worden van den uitslag der verkiezingen is men algemeen van gedachten, dat er eene beslissende meerderheid in de cortes zal bestaan, volgens het grondbeginsel door het gouvernement gevolgd. — Het besluit, waarbij de clubsen verboden en ontbonden worden, is alhier zonder den minsten tegenstand ten uitvoer gebragt.

De *Gaceta de Madrid* maakt de verkiezingen van Avila, Palencia, Salonica en Valladolid bekend; de eenigste personen van eenigen naam op de lijst der afgevaardigden zijn: de heeren Mendizabal, Antonio de Solis, de graaf de las Navas, Onis, Rodil, Gonzales en Alonzo. — Te Valencia hebben 11,154 personen deelgenomen aan de verkiezingen. Tot afgevaardigden zijn benoemd: Baldomero Espartero, Antonio Gonzalez en Joachem Lopez.

Een uitgebreid bijvoegsel der *Gaceta de Madrid* van den 17 dezer deelt van wege de nationale amortisatie-kas eene uitvoerige lijst mede der nommers van de buiten 's lands in omloop geweest zijnde 5 pCt. spaansche schuldbrieven, welke van April 1837 tot den 31 December 1840 in binnenlandsche effecten geconverteerd zijn, bedragende dezelve eene nominale waarde van 1,918,000 piasters, alsmede van die der gezegde schuldbrieven, welke in gedeeltelijke betaling der koopenningen van domeingoederen zijn ontvangen, beloopende derzelver bedrag eene som van 413,400 piasters.

ENGELAND.

LONDEN 24 Febr. In het huis der lords is gisteren niets van belang voorgevallen. In dat der gemeenten werd door lord Morpeth een verzoekschrift uit Dublin, geteekend door 225,830 personen, ingediend, ter gunste van de bill, door zijn lordschap tot verbetering van de registratie der stemgeregtigden in Ierland voorgesteld. Daarna werden de beraadslagingen over genoemde bill, den vorigen avond afgebroken, weder opgevat, en duurden tot twaalf ure in den nacht, als wanneer dezelve weder tot heden geadjourneerd werden.

Voor de bill hebben gesproken de heeren Smith, O'Brien, Carew, Pigott, lord Howick, de Attorney General, en de minister Macaulay; tegen dezelve de heeren Young Bateson, Lefroy, en sir W. Follett.

De beraadslagingen, welke zich tot hiertoe door bijzondere gematigdheid onderscheiden hebben, doch waarbij de voornaamste sprekers, als sir Robert Peel, lord John Russell, de heer O'Connell, enz. zich nog niet hebben laten hooren, hebben, zoo ver wij kunnen nagaan, gisteren avond weinige nieuwe gronden voor of tegen opgeleverd, welke niet alreeds den vorigen avond, ofschoon anders voorgedragen, aangevoerd waren. Wat echter door den heer Pigott en lord Howick, bij deze gelegenheid, tegen het tegenwoordig bestaande stelsel ingebragt werd, was vóór hen nog niet zoo goed uiteengezet, te weten, het gevaarlijke van het stemregt te doen afhangen van eenen eed, en de onzekerheid, welke er altijd zal blijven bestaan, ten aanzien van de bevoegdheid eenes kiezers, zoo lang waarde van eigendom of opbrengsten, waarover het oordeel zoo verschillend is, tot maatstaf genomen wordt. Het is dus, volgens hen, noodzakelijk het tegenwoordig stelsel te veranderen.

De sterkste gronden, tegen de onderhavige bill bij deze gelegenheid ingebragt, waren die van den regtsgeleerde sir W. Follett, die beweerde, dat dezelve strijdig is met de voorzieningen van de reform act, waarin aangenomen is, dat het stemregt in de graafschappen moet afhangen van eigendom, en in de burgten van bezit (occupation), terwijl in deze bill in het geheel van geen eigendom gesproken wordt. Integendeel het bezit van een huurceel van een huis voor 14 jaren tegen 5 £ in het jaar, zal nu genoegzaam zijn, om zoo veel in de armenbelasting te betalen, als noodig is om aanspraak te hebben op het stemregt. De groote grief tegen het vroeger stelsel van de bevoegdheid tot stemmen der kleine landeigenaars, indien het land slechts 40 shiling in het jaar opbragt, was, dat hetzelve aanleiding gaf tot verdeeling van landeigendommen in vele kleine gedeelten, door ware of voorgewende verkoopingen; doch dit kwaad zou onder de onderhavige bill terugkeeren, en nog in eene grootere mate, dewijl nu een landeigenaar zich vele stemmen zou kunnen verzekeren, door zijn land in vele kleine gedeelten, elk voor 5 £ jaarlijks, voor 14 jaren, te verhuren aan onderscheidene personen, die daardoor in de termen van 5 £ armen-belasting zullen vallen en dus stemgeregtigd zijn.

De redevoering van den heer Macaulay strekte hoofdzakelijk tot vergelijking van deze bill, van wege de regering ingebragt, met die door lord Stanley voorgesteld, welke hij eene bill niet tot registratie, maar tot onregistratie der stemgeregtigden noemde.

Men zegt nu, dat het gouvernement van Chili, hangende de onderhandelingen over de kapitalisatie der achterstallige interessen, gelden overmaakt, om de interessen, welke in Mei vervallen zullen, te betalen.

P. S. Men verwacht, dat, wanneer de groote kanonnen heden avond in het parlement afgevuurd zullen zijn, de tweede lezing van lord Morpeth's bill met eene zeer kleine ministeriële meerderheid door zal gaan.

DUITSCHLAND.

TRIEST 11 Febr. Men schrijft uit Athene, dat het financiewezen aldaar een gunstig aanzien heeft. De schatkist zou reeds meer dan drie millioen drachmen bezitten, terwijl, zoo als bekend is, er onlangs nog een millioen francs naar Frankrijk is afgezonden, om een gedeelte der interest van de grieksche leening te betalen.

WEENEN 19 Febr. De *Oestreichische Beobachter* bevat de volgende tijdingen uit Constantinopel van den 3 Febr., voorkomende in een buitengewoon bijvoegsel van de turksche staats courant: — Zoo als reeds vroeger gemeld is, heeft Mehemet-Ali-pacha aan Z. H. den sultan, onzen grooten heer, onderwerping en gehoorzaamheid aangeboden, en van hooger hand, door de afzending van een lid van de rijks-vergadering, Mazlum-bey, de aangename bevestigende tijding ontvangen, dat Z. H. hem wederom in het bezit van het stadhouderschap van Egypte zal stellen, indien hij zich haast zijne onderwerping door daden te bewijzen; voorts, dat, dien ten gevolge, de turksche vloot bereids door Yawer-pacha is in ontvang genomen; dat de noodige schikkingen zijn gemaakt, om de heilige steden aan de commissarissen der Porte over te geven, en dat Ibrahim-pacha uit Syrië is teruggetrokken.

Dit alles is bij de terugkomst van bovengenoemde commissarissen ter kennisse van Z. H. gebragt, en het blijkt verder uit het schriftelijk antwoord van den stadhouder van Egypte, dat hij zich geheel aan den sultan onderwerpt.

Dien ten gevolge is het tijdstip genaderd, waarop de sultan aan hoogstdeszelfs belofte zal voldoen, en doordien de spoedige onderwerping en de blijken van gehoorzaamheid van Mehemet Ali door Z. H. met welgevallen zijn ontvangen, heeft de Porte al het vroeger voorgevallene als niet geschied beschouwd, en den gezegden stadhouder, alsmede zijne kinderen, zijne aanhangers en dienaren niet alleen volkomen vergiffenis en amnestie verleend, maar buitendien hem en zijne kinderen met bijzondere bewijzen van barmhartigheid en genade bedeeld, door denzelven het stadhouderschap van Egypte erfelijk te verleenen. Daar nu echter deze bijzondere erfelijke begunstiging natuurlijk op eenige voorwaarde moet berusten, en het stadhouderschap alleen aan de ambtenaren van de verheven Porte wordt toegekend, en dus ook de bewoners van Egypte onder het getal van hare onderdanen behooren, en de Porte van meening is in elk geval de rust en zekerheid gewaarborgd te willen zien, heeft hoogstdezelve het besluit genomen, dat er bepalingen in overeenstemming met de geregtigheid zullen worden vast-

---

Alle de symbolen, bij egyptische, grieksche en romeinsche feesten van dien aard in gebruik, werden bij de viering van het feest der narren, hetwelk van Kersmis tot Drie Koningen duurde, herboren. De os en de ezel werden weder gewijd; men vereerde hen als eene materiele voorstelling van de kracht en der zwakte. THEOPHILE RAYNAUD meldt, dat het volk bij deze processiën den lofzang van den os en van den ezel zong. Deze christelijke feesten drongen ook door tot de kerken, alwaar verkleede en gemaskerde leeken en priesters den held van het feest, den paus der narren verkozen. Deze uitverkorene werd bedekt met een kasuifel en gekroond met eenen krans van druiven, en aldus gedurende 3 en soms 7 dagen, op eenen ezel gezeten, voorafgegaan door eenen vetten os, door de straten der stad geleid, gevolgd door een aantal mannen en vrouwen, half heidensch en half christelijk gekleed. De stoet begaf zich al zingende en drinkende naar de hoofdkerk der plaats, alwaar deze tierende menigte verschillende dansen uitvoerde en vleesch van het altaar at.

De gematigdheid, welke de viering dezer feesten in den beginne kenmerkte, verdween met het geloof der geloovigen; de losbandigheid, wanorde en zwelgerij verspreidden zich zoowel in het heiligdom als op de openbare plaatsen. In de 14de eeuw werd het christen-carnaval, door de vernedering van de geestelijke magt in BONIFACIUS VIII, en van de wereldlijke in PHILIPPUS *den Schoonen*, godslasterend. In de 15de eeuw verklaarde de godgeleerde faculteit te *Parijs* en het concilium van *Sens* deze feesten voor heidensch en afgodisch. In de 16de eeuw werd het feest der narren in *Frankrijk* niet meer gevierd, maar begon men daarmede te *Rome* en *Venetië*, alwaar het gewijzigd werd en den naam van carnaval ontving.

De beide vereenigde woorden *carna vale* (vaarwel, vleesch) werden door de Italianen gekozen tot naam der nieuwe vermakelijkheden, die de feesten der geboorte, van den ezel en der narren moesten vervangen.

Uit de romeinsche saturnaliën herrezen de beide oude zinnebeelden der geestigheid en persoonlijken spot, Maccus en Planipedes, doch veel coquetter, geestiger, aardiger en levendiger, meer bijtend, onder de namen van *Pulcinella* en *Harlequino*. Het carnaval duurde 8 dagen; doch werd door andere ceremoniën vooraf gegaan, die hetzelve tot voorspel dienden. Het oude feest der geboorte bestaat nog; doch alleen ter voorbereiding der vermakelijkheden van het carnaval. Op de Kers- en volgende dagen verlaat ieder, te *Rome* en in gansch *Italië*, zijne werkzaamheden, om te bidden. Feestelijkheden hebben in de bevoorregte kerken plaats, mannen, vrouwen en kinderen stroomen, in processie, daar heen, ten einde het beeldje van *il sacro Bambino* (het heilige kind) te verheerlijken. Maar het carnaval vangt aan, trompetgeschal doet zich op alle hoeken der straten hooren, stellaadjen rijzen overal om den optogt van den vetten os te zien voorbijtrekken. De schouwburgen zijn geopend, de winkels gesloten en de huizen verlaten. Duizenden gecostumeerden, waaronder vooral vele *polichinelles* en *arlequins*, vervullen, lagchende, zingende, dansende en drinkende, de straten, de huizen en alle openbare plaatsen. Uitgelatenheid, doch geestige en vrolijke uitgelatenheid, heerscht in geheel *Italië*, tot dat eindelijk de noodlottige woensdag verschijnt, waarop de kinderen de straten doorloopen, onder het geroep van *E morte la carnavale* (het carnaval is dood)

De smaak voor deze feesten vertoonde zich weldra ook in *Frankrijk*; maar hoe dezelve in werking te brengen, bij een volk, verdeeld door godsdienstige en partij-twisten, door een' *Bartholomeus*-nacht en *de Ligne*, door JACQUES CLEMENT, JEAN CHASTEL en RAVAILLAC? De omwenteling, door RICHELIEU tegen den adel bewerkt, herstelde de kalmte; LODEWIJK XIV besteeg den troon, en de italiaansche *Saturnus*-feesten overschreden de *Alpen*, onder hunne nieuwe benaming van *Carnaval*.

Alstoen ging het gebruik om zich te verkleeden tot dolzinnigheid over; in den schouwburg, op bals en soirées zag men niets dan balletten door verkleede personen dansen. Aan het hof maakte men zich meester der zinnebeeldige kleedingen van het carnaval; *Polichinel* en *Arlequin* drongen in het kasteel van *Versailles* door, en, om hunnen oorsprong toch niet te verbergen, spraken zij, onder het uitvoeren van nieuwe passen, niets dan Italiaansch.

Van lieverlede echter begonnen de bewoners van *Parijs* eenen tegenzin in de lompen te krijgen, waarmede zij zich anders gedurende de feesten van het carnaval optooiden. Men liet dezelve aan de plattelandbewoners over, en begon zich in de steden meer karakteristiek te maskeren. Op het einde der XVIIde eeuw werden de cavalcade der maskers, de ceremoniën bij den vetten os, de zamenstelling der verkleede groepen, de wandelingen van den dag, de vermaken van den nacht, en zelfs de woorden, welke men elkander bij het ontmoeten moest toevoegen, geregeld, toen op eens de omwenteling dezelve weder vernietigde. Gedurende 15 jaren was er in *Frankrijk* geen carnaval; doch in 1805 werd het door NAPOLEON hersteld. De prefect van policie vaardigde eene ordonnantie uit, waarbij alleen de slagers het regt hadden den vetten os gedurende drie dagen in de straten van *Parijs* rond te leiden. Bij dezelfde ordonnantie werd de optogt bepaald, alsook het getal der personen en hunne costumen.

Het afkondigen dezer ordonnantiën vervulde geheel *Frankrijk* met vreugde; elk schafte zich een costuum aan, en het carnaval van dat jaar was het schoonste en vrolijkste, hetwelk immer was bijgewoond. De vette os droeg, rijk opgetoomd, in eenen rood fluweelen stoel, een jong kind, gekleed als *Cupido*, hetwelk, even als bij de Egyptenaren en Grieken het beeld van *Horus*, op den hemelschen stier gezeten, voorstelde. Slagersknechts, gekleed als wilden, met knodsen gewapend, omringden den optogt. Eenige jaren later had het kind het ongeluk van den os te vallen, en sedert dien tijd werd de os alleen gevolgd door eenen wagen, waarin zich de Liefde met de drie Gratiën, geleid door den Tijd, bevonden.

Van 1805 tot 1830 verloor het carnaval in *Frankrijk* allengskens zijne vrolijkheid, bevalligheid en ouderwetsch voorkomen; zijne twee historische zinnebeelden *Polichenel* en *Arlequin* verschenen niet meer; men begeerde toen de bijtende geestigheid van den een en het schitterende vuur van den andere niet meer. Sedert de revolutie van 1830 heeft het carnaval zich bij MUSARD en JULIEN gevestigd, welligt om daar te herleven, doch misschien ook om er te sterven: de eerste typen zijn geheel verdwenen, en daar de costumes meestal de uitdrukking zijn der eeuw, waarin men leeft, heeft men nu de voorkeur gegeven aan dat van.... *Paillas*.

Op dit oogenblik bestaat het carnaval nog alleen door deszelfs orgie; de verkleedingen hebben niets origineels meer, zij drukken niets uit, hebben op niets betrekking. Zij zijn rijk, schoon, wel gemaakt, goed gedragen; doch hebben volstrekt geenen zin. Het carnaval is niets meer dan eene weinig beteekenende uitspanning. De zedeleer of misschien zedenberisping is geheel daaruit verdwenen; men vermaakt zich nog onder het masker, doch zonder geestig te zijn; het carnaval is materiëel geworden; het moest immers aan den geest der eeuw getrouw blijven.

gesteld. Binnen weinige dagen zal een commissaris den firman aan Mehemet-Ali overbrengen.

De volgende benoemingen zijn door den sultan openlijk bekend gemaakt. Tot medeleden van den rijksraad zijn benoemd: de muschir der koninklijke munt, Nedschid Ali-pacha, de voormalige muschir van Aidin, Tahir-pacha, Salieh-effendi, Omer Dschemal-effendi. — Voorts tot leden van den financieraad: Mustafa-effendi, Schewket-bei; tot secretaris van buitenlandsche zaken, Nedim effendi. — De voormalige wali van Aidin, Hadschi Kiamil-pacha, is tot stadhouder van Erzerum, en Esad-pacha in diens plaats tot pacha van Aidin benoemd.

KASSEL 21 Febr. De *Eilbote* zegt, dat in het landgerigt Waldsassen dezen winter 18 kinderen bij het naar de school gaan en 9 mannen op den grooten weg doodgevrozen zijn (?).

STADSNIEUWS.

Men is thans ijverig bezig met het wegnemen der Weteringpoort; dezelve zal, naar men verneemt, door een sierlijk ijzeren hek vervangen worden.

Wij vernemen nog, dat men eerlang de Kattenburgerbrug geheel vernieuwen en tevens verleggen zou, waardoor een ongerijf, hetwelk tot nog toe voor de groote scheepvaart bestaat, weggenomen zou worden.

GETROUWD. 25 Febr. J. van den Heuvel en S. Swart, wed.

BEVALLEN. 23 Febr. G. Zelders, geb. van Herwerden, D. — 26 Feb. C. G. Parker, geb. Rahder, Z.

OVERLEDEN. 23 Febr. J. Klijn, geb. Santink, 90 j. — T. M. E. Octmar, 24 j. — B. J. Bosman, 11 j. — 24 Febr. M. Berk, geb. Blad, 24 j. — Te *Harderwijk*, 24 Febr., C. A. M. Noordhoorn, wed. J. A. Schimmelpenninck, 64 j.

Oproeping: M. Dietrich, J. H. Swalf, C. Meijering en J. Roskamp, aan het commissariaat voor de militaire zaken.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 27 Febr. 4½ Ure. volg. de Soct. tot nut des Obligatie-handels.			volgens de Effecten-Societeit.		
	van	tot	gebleven.	laagste.	hoogste.	gebleven.
NEDERL.... Werk. Schuld... à 2½	50¼	¼	$\frac{7}{16}$	$50\frac{5}{16}$	$\frac{7}{16}$	$\frac{7}{16}$
Dito . . . . . » 5	97¾	98¼	98	97⅞	98	»
Uitgest. dito . . »	¾	$\frac{13}{16}$	99/128	99/128	»	»
Kansb. . . . . . » *f*	22¼	½	⅜	22⅜	»	»
Amort. Syndic. » 4½	87	¼	$\frac{1}{16}$	87⅛	»	»
Dito . . . . . » 3½	71	½	¼	$71\frac{3}{16}$	¼	»
Hand. Maatsch. . » 4½	160	¼	⅛	160⅛	⅜	⅛
O. I. Leening . » 5	95¼	½	⅜	$95\frac{5}{16}$	⅜	»
Spoorw. Haarl. . »	»	»	»	»	»	»
Dito Rijn- . » 4½	»	»	»	»	»	»
FRANKR... Inschr. G. B. . » 3	»	»	»	»	»	»
ENGEL...... Dito . . . . . » 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE.... *Ardoin's* . . . . » 5	22	¼	⅛	22⅛	$\frac{3}{16}$	$\frac{3}{16}$
Passive . . . . . »	»	»	»	»	»	»
Deferred . . . . »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Lond. . » 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS.... Cert. *L.* & *B.* . . » 5	»	»	»	»	»	»
Dito *F.* & *C°.* » 5	»	»	»	»	»	»
RUSLAND.. 1798, 1816. . » 5	104¼	¾	½	104½		»
1828, 1829. » 5	»		»	»	»	»
1831, 1833. » 5	97½	¾	⅝	»	»	»
1840 . . . . » 4	87¼	½	⅜	$87\frac{7}{16}$	¼	»
Inschr. Assign. . » 6	»	»	»	»	»	»
Cert. dito . . . » 6	»	»	»	»	»	»
POLEN...... Aand. à fl. 300. . » *f*	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 500. . » »	»	»	»	»	»	»
OOSTENR.. Metaliek . . . . » 5	»	»	»	»	»	»
Weenb. *G.* & *C°.* » 5	»	»	»	»	»	»
Dito . . . . . » 4	»	»	»	»	»	»
BRAZILIË.. Dito dito . . » 5	74	½	¼	74¼	»	»

BEURSBERIGT.

Bij eenige affaire in Integralen, waartoe de ophanden zijnde afrekening eenigzins bijdroeg, was de markt in hollandsche fondsen heden in het algemeen iets vaster, en bleven derzelver prijzen iets williger dan gisteren.

In vreemde fondsen was weinig of geene affaire, en in derzelver prijzen geene variatie.

Metaliek 2½ pCt. 54. Columbia 2de Leen., à £ 100. 16⅛. Griekenl. roode à £ 200. 10½. Brazilië à £ 200. 71, ½. Nieuwe Portugesche 27½. Coupons Columbia enk. *f* 2, $\frac{1}{16}$. Dito Ardoins 21 $\frac{7}{16}$, ⅛.

Koers van het Geld: Beleening 3¼, ½. Prolongatie 3¼, ½. Wissel-Disconto 3 pCt.

PRIJZEN TEN 5 URE: Integralen 50⅜ à $\frac{7}{16}$. Kansb. *f* 22⅜ à $\frac{7}{16}$. Handel-Maatsch. 160⅜. Ardoins à £ 85. 5 pCt. 22⅛, $\frac{3}{16}$. Dito Coup. 21⅝.

WISSELKOERSEN. ROTTERDAM, 25 Februarij.
Hamb. 2/m 35¼, k. 36. Parijs 2/m 56$\frac{3}{16}$, k. 56$\frac{7}{16}$. Bordeaux 2/m 56⅜, k. 56⅝. Frankfort 6/w 36$\frac{7}{16}$.
26 Febr. Londen 2/m 11.87½, k. 11.95. Hamb. 2/m 35¼, k. 36.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN, 24 Febr.

Consols cont. 3 pCt. 88⅞ à ¼. Dito op 25 Febr. 88⅞ à ¾. Dito op 15 April 89½. Brazilië 5 pCt. 72 à ½. Chili 60 à 61. Columbia 2de Leen., 6 pCt. 22¼ à ¾. Mexico 1837 5 pCt. 27¼ à ¾. Deferred 9¾. Rusland 5 pCt. 113½. Spanje Ardoins m. c. 5 pCt. 24. Passive 5⅞ à 6. Deferred 12¼. Portugal 5 pCt. 31⅜. Dito 3 pCt. 19⅜ à ½. Holland 2½ pCt. 50⅝ à ⅞. Dito 5 pCt. 99¼ a ⅝. Dito O. I. 5 pCt. 96½ à 97.

CITY, *woensdag avond.* In de engelsche fondsen is heden weinig gedaan, van wege de vereffening, welke morgen moet plaats hebben, en reeds zoo goed als opgemaakt is. De prijzen waren echter den ganschen dag ferm, ten gevolge van de rijzing in de fransche renten te Parijs: ook heeft eene kleine verbetering in den koers van den buitenlandschen wissel hiertoe bijgedragen. Consols zijn op het laatst ⅛ pCt. hooger dan gisteren gebleven. De chiliaansche fondsen zijn heden weder ½ pCt. verbeterd. De handel in spaansche, sedert eenigen tijd verwaarloosd, is heden weder beginnen te herleven; er was meer dan gewone lust in dezelve, en de prijs der Ardoins is ruim ¾ pCt. sedert gisteren verbeterd. Men zegt, dat het regentschap zeer naijverig is om het crediet van Spanje op te houden. Eenige inkoopen van hollandsche fondsen zijn nagenoeg tot de prijzen van gisteren gedaan.

PARIJS, 25 Febr.

Inschr. op ult. 5 pCt. 112.75. Dito cont. 5 pCt. 112.85. Dito op ult. 3 pCt. 76.25. Dito cont. 3 pCt. 76.30. Bank-Actiën fr. 3210. België 5 pCt. 100. Dito 3 pCt. 69.35. Ardoins 5 pCt. 24⅞, ¾. Passive 6. Napels, *Falc.* 5 pCt. 101.85. Haïti fr. 615.

De rente was heden aanvankelijk iets vaster, doch ten slotte bleef de stemming, op de berigten uit Londen, weder iets flaauwer. Men geloofde, dat de bill van lord Morpeth niet dan met eene kleine meerderheid zou worden aangenomen, en dat het engelsche kabinet welligt, dien ten gevolge, het parlement zoude ontbinden. De 3 pCt. waren in den beginne gewaagd à 76.40, doch gingen weder terug tot 76.25. In de vreemde fondsen was geene variatie; in de belgische was de handel vrij levendig.

Na de beurs: 3 pCt. 76.30.

Wissel, Amst. 1/m 209¾, 3/m 208¾.

ANTWERPEN 26 Febr.

België 5 pCt. 99. Dito 3 pCt. 69¼. Metaliek 5 pCt. 107¼. Loten fl. 500. 820. Dito fl. 250. 338¾. Polen Loten fl. 500. 112. Dito fl. 300. 132. Nassau Loten 21¼. Darmst. Loten 23½. Ardoins 5 pCt. 22⅛. Uitgestelde 6¼. Denemarken 3 pCt. 76¾. Brazilië 5 pCt. 74½.

Gisteren avond was de prijs der Ardoins 22$\frac{3}{16}$ g. Heden opende men iets flaauwer 22 g., $\frac{1}{16}$ p., doch ten slotte bleef derzelver koers weder 22⅛ g. Premie 1/m 22¼ d. 1; in Coupons is niets gedaan. De belgische fondsen waren iets minder willig; 5 pCt. bleven 99 p.; 3 pCt. 69⅞. Het merk van Parijs van gisteren was beleend, doch de londensche stoomboot is eerst na beurstijd aangekomen.

BRUSSEL 26 Febr.

De nationale fondsen zijn de eenige, waarin de omzettingen eenigzins belangrijk zijn, en welker prijzen op nieuw williger waren; de 5 pCt. bleven 99⅜ g.; 3 pCt. 69⅝, ½. Ardoins 22$\frac{1}{16}$ g., ⅛ p.

MADRID 18 Februarij.

De prijzen der fondsen waren heden iets flaauwer; de 5 pCt. contant 28$\frac{3}{16}$, 28, $\frac{1}{16}$, en op 60/d. 28$\frac{7}{16}$.

FRANKFORT A/M, 24 Febr.

Metaliek 5 pCt. 105¾. Dito 4 pCt. 98½. Dito 3 pCt. 78½. Bank-Actien 1900. Loten fl. 250. 109¾. Dito fl. 500. 134½. Holland 2½ pCt. 49$\frac{5}{16}$. Syndic. 4½ pCt. 85½. Dito 3½ pCt. 69½. Ardoins 23⅞. Polen Loten fl. 500. 79½. Dito fl. 300. 73¾. Portugal 3 pCt. 9. Taunusbahn *f* 346¾.

De hollandsche fondsen waren heden, bij vrij levendigen handel in Integralen, ten gevolge van de iets hoogere koersen van Amsterdam, iets meer gewild. Oostenrijksche waren, in weêrwil van het lager merk van Weenen van den 19, goed prijshoudend, doch daarin ging weinig om.

WEENEN, 20 Febr.

Metaliek 5 pCt. 106. Bank-Actiën 3 pCt. *f* 1623. Loten fl. 500. *f* 133¼.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar BATAVIA, het nieuw gebouwd gek. tweed. fregatschap *Johanna Catharina*, Kapt. S. Lammerts, van Amst. Adres bij H. Verweyde Czn.

Naar GENUA en LIVORNO, het Nederl. kofschip *Gezina Jacoba*, Kapt. H. A. Breeland. Adres bij van den Bey en Comp., Nobel en Holtzapfiel, en H. A. Hesje.

Scheepstijdingen.

Het ligter-schip, gevoerd door schipper J. Klein, met suiker, tabak en rijst, zijnde een gedeelte der lading van het schip Clyde, Kapt. J. Matches, van Batavia naar Amsterdam, in Texel binnen, is den 25 Febr. in het Groot Noord-Hollandsche Kanaal, bij Buiksloot, van het ijs doorsneden geworden en geheel gezonken.

Het ligter-schip, gevoerd door schipper H. Vestering, met suiker en rum, uit het schip Maria Frederika, Kapt. K. B. de Weerd, van Suriname naar Amsterdam, is, volgens brief van het Nieuwe Diep van den 25 Febr., aldaar van het ijs doorsneden geworden en gezonken; van de lading waren 25 vaten suiker dadelijk geborgen.

Het schip de Broedertrouw, Kapt. W. R. Meukman, van Batavia naar Dordrecht, was, volgens brief van Brouwershaven van den 24 Febr., aldaar voorgaats.

Kapt. Hilbrands, van Suriname in Texel binnen, rapporteert, dat hij den 5 Febr. op 36° N. br. en 36° W. l. eenen zwaren storm, die twee etmalen aanhield, heeft doorgestaan, waardoor het schip lek en de lading waarschijnlijk beschadigd zoude zijn.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 26 Febr. N. N. W. — — J. Hilbrands, Julia, Suriname. H. F. Benes, Amicitia, Cardiff. J. Atkins, Sarah and Helen, Ipswich. M. Jobling, Thomas en Hanna, Sunderland. E. J. Jonker, Zeldenrust, Hull. J. K. Bekkering, Heilke, dito.

VLIE 23 en 24 Febr. O. N. O. — Niets. Eene schooner is naar Terschelling gezeild, de naam onbekend.

TERSCHELLING 20—23 Febr. Z. Z. W. en N. O. — Niets. Bezet met drijfijs.

HELVOET 26 Febr. N. N. W. — Gisteren nog: D. Bergham, Ceres, Boston. W. Tornbull, Albion, Leith. J. Wake, Protector, Sunderland. R. Chambers, Spring, dito. G. Wafe, Nable, dito. G. Jackson, Ann Guthrie, Hull. W. Ridsdell, Clara, dito.

BRIELLE 26 Febr. N. W. — Niets.

MAASSLUIS 26 Febr. N. N. W. — Niets.

SURINAME 29 Dec. Wijgers, Concordia, Amsterdam. — 1 Jan. Krul, Zodiac, Rotterdam. — 9 Jan. Kiers, Triton, Amsterdam. Boon, West-Indië, dito. — 10 Jan. Wriburg, Dina Maria, dito. Nielsen, Clasina Adriana, dito. Witt, Concordia, dito.

MARSEILLE 19 Febr. Soderquist, Föreningen, Ora.

HAVRE 24 Febr. Van der Zwaan, Jonge Pieter, Scheveningen.

ANTWERPEN 25 Febr. De Pauw, Jean Key, New-York. Sundberg, Solide, Gonaïves. De Groot, Vriendschap, Marseille. — 26 Febr. Matchie, Rapid, Rio Grande. Meulenaere, Charles Quint, Mexico. Jepsen, Gustav, Kertch. Pratt, Adolph, Cette. De Jong, Jonge Pieter, Londen. Whitecombe, Soho (S), dito. Jansen, La Reina, Hull.

GRAVESEND 23 Febr. Overduin, de Vr. Helena, Scheveningen.

SHIELDS 20 Febr. Robson, Auspacious, Rotterdam.

UITGEZEILD.

TEXEL 26 Febr. E. van Duin, Admiraal Jan Evertsen, Batavia. J. van Duin, Lucipara's, dito. J. N. Schnijder, Triton, dito. P. Arenspoot, Anna en Elise, dito. W. B. Dinkla, Triton, Venetië.

SURINAME 5/6 Jan. Ruijl, Noord-Holland, Amsterdam. — 9 Jan. Hillers, Catharina, dito. Steenveld, Anna Maria, dito; de laatste is den 29 Jan. op 30° 12′ N. br. en 52° 7′ W. l. gepraaid.

BALTIMORE 26 Jan. (Zeil kl.): Barnham, Inca, Rotterdam.

NEW-YORK 30 Jan. (In lading): Cushman, Francia, Amsterdam. Rudd, Manhattan, dito. Bomgren, Ulrica, Rotterdam. Floreen, Charlotte Lutilia, Antwerpen.

TRIEST 9 of 10 Febr. Zeven, Concordia, Cette.

HAVRE 24 Febr. Peil, Ulica, New-York.

Aan boord van het schip Julia, Kapt. J. Hilbrands, den 26 Febr. van Suriname in Texel binnengekomen, bevonden zich, als passagiers: de heer P. A. King, met echtgenoot en kind.

VAART OP DEN RIJN.

AMSTERDAM, 27 Februarij.

In Lading: naar Mainz, het schip Anna, schipper W. Stammel; Dusseldorp, Carolina, W. Weerpas; Duisburg, die Harmonie, J. M. Kimpel; Urdingen en Neusz, Jonge Stephan, H. Smits; Frankfort, Socrates, Valetijn Andres.

KEULEN 24 Febr. *Aangekomen:* W. Tripp, van Manheim; B. Kierschreiber, van Mainz, met 1,020 ctr.

In Lading: naar Rotterdam J. M. Bergholz; naar Amsterdam P. Hartman.

Rijnhoogte te KEULEN, 24 Febr., 13 voet.

Carga-Lijsten.

AMSTERDAM.

SURINAME, J. Hilbrants, *Julia*. 45 v. Suiker, Wed. Vereul en Zn.; 40 v. do., Benfait en Zn; 40 v. do., U. Wilkens en Co.; 42 b. Katoen, J. Haase; 60 b. do., A. Campbell en Co., te Rotterd.; 35 b. do., Macdonald en Co.; 177 v. Suiker, 25 b. Katoen, 5 b. Cacao, 51 punch. Rum, Order.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ANTWERPEN 26 Febr. SUIKER. In ruwe is niets omgegaan. Van geraffineerde zijn 50,000 kilo's Lompen en Melis tot diverse prijzen ter verzending gekocht. — TABAK. 43 vaten Stelen, per *Stieglitz* aangevoerd, zijn tot geheim gehouden prijs afgedaan. — PEPER. 100 balen ligte Sumatra zijn tot vaste prijzen afgedaan. — TRAAN. 300 hect. Zuidzee zijn tot niet bekend geworden prijs verkocht.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

LONDEN 24 Febr. De markt is bij voortduring slecht voorzien, en er zijn dus ook heden niet vele zaken gedaan; nogtans hebben de hoogere prijzen van den laatsten marktdag zich volkomen gehandhaafd. De *Haver* is zelfs nog 6 dr. per Quarter duurder verkocht.

Invoer deze week,

	Engelsche.	Iersche.	Buitenl.	
Tarwe	1040	—	—	Quarters.
Garst	380	—	—	»
Haver	470	5860	—	»

MIDDELBURG 25 Febr. Sedert ons laatste berigt van 28 Jan. jl. was hier de Graanhandel schier van alle belang ontbloot, veroorzaakt zoowel door de gestremde scheepvaart als door de moeijelijke gelegenheid voor de landlieden om te kunnen leveren. In *Tarwe* en *Rogge* bepaalde de handel zich grootendeels tot de puike blanke-soorten, die door de weinige aanbieding en door de voortdurende vraag voor de behoefte wekelijks iets meerder prijs bedongen. Voor de verschillende soorten van *Erwten* en *Boonen* was veel vraag, en daar de voorraad van deze artikelen grootendeels opgeruimd is, werden dezelve wekelijks hooger betaald. *Koolzaad* werd van £ 67½ tot £ 71¼ verhandeld. De gedurende de vorst verspreide ongunstige berigten, omtrent den oogst te velde, deden de Graan- en Zaad prijzen ook eenigzins verhoogen; gelukkig bevestigen die zich niet, daar noch de *Tarwe* noch het *Zaad* in dit eiland van belang door den winter zijn aangedaan, evenwel verneemt men uit sommige streken onzer provincie klagten over het *Zaad* en de Winter-*Garst*, waarvan de gegrondheid zich later al dan niet zal moeten doen kennen. — Heden was de aanvoer uit de omliggende eilanden van meer belang dan men zelfs wachtende was; de prijzen hielden zich in de puike soorten volkomen staande, doch alle afwijkende soorten waren onbegadigd, en werden lager afgegeven. Voor Walchersche *Tarwe* bespeurde men weder eenige vraag, waardoor de puike soorten niet onder den hoogst genoteerden prijs gekocht werden. In jarige *Tarwe* was geen handel. *Rogge* en beide soorten van *Garst* bleven prijshoudend, even als de *Haver*. *Boekweit* vond tot de genoteerde prijzen koopers. Walchersche witte en bruine *Boonen* waren weinig aangeboden; voor dezelve waren de vraagprijzen buiten alle verhouding van vorige marktdagen. *Paardenboonen* werden steeds tot onderstaande prijzen genomen. Groene *Erwten* in één doen. *Koolzaad* werd, op de ongunstige verandering van het weêr, weder tot £ 70 grif weggekocht. *Olie* is tot den gestelden prijs voorhanden. *Koeken* niet voorhanden.

Men noteert: *Tarwe*. Zeeuwsche. Puike jar. en tweej. *f* 232½ a 247½; puike nieuwe (1840) *f* 222 à 232½; gemeenere dito *f* 202½ à 219; blaauwe dito *f* 180 à 195. Walchersche. Puike jarige en tweejarige *f* 240 à *f* 255; puike nieuwe (1840) *f* 222½ à 240; gemeenere dito *f* 210 à 225. *Rogge*. Nieuwe Zeeuwsche *f* 180 à 187½. *Garst*. Nieuwe winter *f* 147 à 150; dito zomer *f* 126 à 129. *Haver*. Zeeuwsche brouw *f* 97 à 112; dito voer *f* 75 à *f* 90. *Boekweit*. Zeeuwsche en Vlaamsche *f* 141 à 150; Bergsche en Breda's. *f* 159, à 168. *Boonen*. Walchersche witte *f* 285 à 315; dito bruine *f* 345 à 375; dito *Paardenboonen* *f* 150 à *f* 156; Zeeuwsche dito *f* 144 à *f* 150; *Wikken* *f* 150 à *f* 165. *Erwten*. Walchersche groene *f* 225 à 240; Zeeuwsche groene *f* 180 à 225. *Koolzaad*. Nieuw Zeeuwsch en Vlaamsch *f* 397½ à 412½; nieuw Walchersch *f* 405 à 420; dito St. Joostlandsch *f* 405 à 420. *Raapolie* *f* 47 per Ned. Vat.

COMPAGNIESCHAPPEN.

Extract uit eene acte, ten overstaan van den notaris J. A. Hoog alhier, dd. 20 Febr. 1841, gepasseerd tusschen de heeren Wibrandus Kranenburg ter eenre, Nanno Kranenborg ter tweeder, en H. T. Kranenborg ter derder zijde, houdende oprigting eener vennootschap, om voor gezamenlijke rekening de cargadoors- en convooiloopers-affaire uit te oefenen, onder de firma van Kranenborg en Zonen, tot de teekening waarvan ieder der contractanten gelijkelijk geregtigd en bevoegd is; de vennootschap wordt gerekend te zijn aangegaan van af 1°. Januarij 1841 voor een' onbepaalden tijd.

Extract uit eene acte, ten overstaan van den notaris Pieter Louwerse, dd. 20 Februarij 1841, gepasseerd tusschen de heeren Narcis Paul Leon Bidos, zich gewoonlijk teekenende L. Bidos, fabrijkant, wonende te Utrecht, ter eenre, en Jan Reinhard Lodwig Westerman, zonder beroep, wonende te Amsterdam, ter andere zijde, houdende oprigting eener vennootschap en commandite, ten doel hebbende het uitoefenen der Gieterij van veelwerend veelkleurig marmer en steen, tot nu toe door den comparant ter eenre alleen gedreven geweest; de firma zal zijn L. Bidos, en door den comparant ter eenre, als besturenden en eenigen verantwoordelijken vennoot uitsluitend worden geteekend. De vennootschap is van af 1 Maart 1841 e. k. aangegaan voor den tijd van acht jaren en tien maanden.

Kunsten en Wetenschappen.

REDEVOERING *over de Staatkunde hier te lande na den Utrechtschen Vrede*; een waarschuwend voorbeeld voor onzen tijd: uitgesproken in de openbare vergadering der Tweede Klasse van het Koninklijk Nederlandsch Instituut van Wetenschappen, Letterkunde en Schoone Kunsten, op den 16 November 1840, door Mr. J. C. DE JONGE, Archivarius van het Rijk, Lid dier Klasse, enz. *'s Gravenhage en Amsterdam*, Gebroeders van Cleef, 1841.

(*Vervolg en Slot.*)

In de tweede plaats beschouwt de redenaar den noodlottigen invloed van die angstvallige en bekrompen staatkunde op den inwendigen toestand des vaderlands.

Zoolang de successie-oorlog duurde, bleef er nog tusschen de provinciën zekere overeenstemming heerschen, «omdat het gemeenschappelijke gevaar den band, hoewel sedert den dood van den Koning-Stadhouder merkelijk losser geworden, zamengeknoopt hield.» Zoodra was echter niet de vrees voor den buitenlandschen vijand geweken, en vestigde men uitsluitend het oog op de binnenlandsche gesteldheid der republiek, of die overeenstemming was vervlogen. De geldmiddelen bevonden zich in de schrikkelijkste verwarring: *de provincie Holland alleen* met eene schuld van 350 millioen gulden beladen; de kassen der admiraliteit uitgeput, en bovendien met achterstallen van vele tonnen gouds bezwaard: het kantoor-generaal der Unie gebukt onder den last van 8 tot 10 ten honderd rente over eene schuld van 60 millioen, meerendeels opgenomen ten behoeve der bijzondere provinciën: daaruit ontstaande schroomelijke wanorde in het beheer: stilstand van betalingen van jaarwedden en renten, zelfs ook bij het kantoor-generaal, dat zijne betalingen staakte, en gedurende tien maanden gesloten bleef; daarbij geen algemeene, doortastende, maatregel: noch mogelijkheid daartoe, bij gemis van allen middel, om de provinciën tot het dragen der gemeene lasten, en het voldoen aan derzelver verdere verpligtingen te noodzaken. Men riep, naar het voorbeeld van hetgeen na den dood van prins Willem II geschied was, eene groote of buitengewone vergadering bijeen, zamengesteld uit afgevaardigden van de verschillende provinciën. Na negen maanden raadplegens, werd die vergadering, om het uitbreken van heviger twisten te voorkomen, gescheiden, *zonder dat er iets wezenlijks was tot stand gekomen.* «Een ieder,» zegt de redenaar, (met de woorden van Titus Livius) «was overtuigd van de kwalen, waaraan het vaderland leed, *maar niemand wilde de geneesmiddelen aanwenden.*» Verslimmering, nu, van jaar tot jaar: voortdurende geschillen tusschen de provinciën; gebrek aan de noodzakelijke kracht bij het hooger bestuur, tegenover eene eigenbatige aristocratie, die zich hoe langer hoe meer meester maakte van alle aanzienlijke betrekkingen, deze onderling naar willekeur of naar eene vastgestelde orde verdeelde, of daarmede hare vrienden en afhangelingen begunstigde, en al wat van algemeene nuttigheid was verwaarloosde, «omdat een ieder zijn eigen gewest, zijne eigene stad, zijn eigen geslacht op het oog had, en het vaderland vergat.» Eerlang (1747), zoo als het door sommigen voorspeld was, hevige uitbarsting van den burgertwist, en geweldige omverwerping van de regering der aanzienlijken. Beteugeling van het twistvuur door de wijsheid en gematigdheid van den Vierden Willem. Het bewind van dien voortreffelijken Vorst echter te kortstondig, om het geheel uit te blusschen. Andermalige uitbarsting over het geheele vaderland en onder alle standen, en eindelijke val van het daardoor diep gewonde gemeenebest. «Vele andere oorzaken,» zegt de redenaar, «en verschillende omstandigheden werkten, ik weet het, tot dien val mede, doch wie uwer zal het ontkennen, dat de staatkunde na den Utrechtschen vrede geveld dien val heeft voorbereid?»

In de derde plaats wijst de redenaar die staatkunde als de oorzaak aan van *het verval der land- en zeemagt.*

Willem III was de hersteller der nederlandsche krijgsmagt geweest. Hij had vooral de armee op eenen ontzaggelijken voet, eene getalsterkte van *ruim honderd duizend man*, gebragt. Gedurende den successie-oorlog werd het leger van den staat nog met ettelijke duizenden vermeerderd, en handhaafde hetzelve, ja verhoogde het nog op de luisterrijkste wijze, den roem, in den vorigen oorlog behaald. Dat nu, zoodra de vrede van Utrecht tot stand was gekomen, de algemeene staten tot eene aanzienlijke vermindering der krijgsmagt en tot andere ter verligting van 's lands kas strekkende maatregelen besloten, beschouwt de redenaar als door de omstandigheden toegelaten en door den toestand der geldmiddelen gebiedend gevorderd: derhalve *billijk*, vermits daarbij de veiligheid en het welzijn van het va-

derland geenszins uit het oog verloren worden.» «Doch de meeste gewesten,» zoo gaat hij voort, «vonden die maatregelen onvoldoende. Steunende op den gesloten vrede en op de aangegane verdragen, meenden de verblinde overheden, *want staatslieden kunnen zij niet genoemd worden*, dat de krijgsmagt, bij de zware schulden, waarmede 's lands kas zich beladen vond, *een onnoodige last* was, en dat, te midden van den vrede, dezelve geheel of althans grootendeels *zeer wel kon gemist worden.* De provinciën vonden er dan ook geene zwarigheid in, op eigen gezag, nog eenige duizenden krijgslieden *af te danken.* Hierbij kwam, dat aan de aanzienlijkste bevelhebbers *hun afscheid gegeven*, de plaatsen van andere, mede ter bezuiniging, *onvervuld gelaten*, en het gebied over de meeste krijgsbenden aan onbekwame personen, bloedverwanten of vrienden van regeringsleden, toevertrouwd werd. *Maar wat was van dit alles het gevolg?* Dat het leger in naam en op het papier nog eenigermate talrijk scheen, doch in wezenlijkheid onbeduidend was, dat de krijgstucht verloren ging, *de militaire geest uitgebluscht* en alle zedelijke kracht bij hetzelve vernietigd werd; *zoodat*, na verloop van eenige jaren, *niemand in dat leger dezelfde krijgslieden kon herkennen*, welke in den successie oorlog zoo dikwerf hadden uitgemunt, en zich waardig hadden gemaakt der bewondering van Europa.»

Even zoo met de vestingen. Zelfs die der zoogenaamde *Barrière* werden door de overdreven bezuinigingszucht verwaarloosd. En ondertusschen werd, juist om het bezit van dien voormuur, onnoodig geacht, de oude grensvestingen in behoorlijken staat te brengen of te houden. Te vergeefs waarschuwde de raad van state de provinciën tegen die dwaling; te vergeefs wees dat collegie op het noodlottige jaar 1672. «Dat voorbeeld was niet in staat, de oogen aan de verblinde Overheden te openen. Vijftien jaren lang bleef de voordragt ter verzorging van de grensvestingen onbeslist hangen, en eerst zeven en twintig jaren na den Utrechtschen vrede, toen het Vaderland met eenen oorlog bedreigd werd, *doch het tevens te laat was* om al hetgeen zoo lang verwaarloosd was behoorlijk te herstellen, kwam men eindelijk tot het besluit, om de hand aan het werk te slaan tot het versterken van *sommige* der aloude vestingen van het Gemeenebest.»

De gevolgen wijst de redenaar aan met deze weinige woorden van den hoogleeraar Bosscha: «In 't veld werden de Nederlandsche troepen overal geslagen, en de vestingen gaven zich over, vóór dat de verdedigingsmiddelen waren uitgeput.»

Met een enkel woord gewaagt de redenaar nog van de tot op onzen tijd niet zeldzame gedachte, alsof het verval van het nederlandsche *Zeewezen* aan koning Willem III te wijten was, die hetzelve ten koste der landmagt zou hebben verwaarloosd; een gevoelen, waarvan hij de ongegrondheid meent elders met onwederlegbare bewijzen te hebben aangetoond. Eerst na Willem III, en na den raadpensionaris Heinsius, die evenwel «dat gezag en dien invloed miste, waardoor koning Willem zoo veel klem aan het bewind wist te geven.» werd de zeemagt van den staat met dezelfde *nalatigheid* en *onverschilligheid* behandeld, waarmede men omtrent het krijgswezen in die jaren te werk ging. «Aan het herstel der oude oorlogschepen wordt even weinig gedacht als aan den bouw van nieuwe. Binnen weinige jaren verrot, door gebrek aan verzorging, de schoone vloot, welke onder den derden Willem en Heinsius gebouwd was, en de tijd is daâr, dat het gemeenebest niet één enkel linieschip meer zou bezeten hebben, bijaldien de admiraliteit van de Maze, en vooral die van Amsterdam, door loffelijken ijver gedreven, niet enkele schepen van die soort uit eigene middelen hadden op stapel gezet.» Het gevolg was, dat het gemeenebest, toen Frankrijk Zeeland bedreigde, genoodzaakt was, om zijne stroomen te helpen beveiligen, zijne toevlugt te nemen tot Engeland, «weleer de mededingster van de heerschappij der zee,» en dat zelfs 's Lands Overheden van zich verkrijgen, om te raadplegen, of het niet voegzaam ware *aan den britschen schout bij nacht* het gebied op te dragen over de vereenigde scheepsmagt, voor Vlissingen verzameld; voor *Vlissingen*, «de wieg en bakermat der de Ruijters, Evertsen en Banckers!» Zoo de geest dier zeehelden, vraagt de redenaar, nog in eenige betrekking met de dingen dezer aarde gestaan heeft, zullen zij daarin hun vaderland herkend hebben?

De redenaar besluit met *een woord van waarschuwing voor onzen tijd.* Het behandelde onderwerp, merkt hij aan, geeft ruime stoffe tot nadenken voor den verstandige, die den *tegenwoordigen* toestand des vaderlands vergelijkt met deszelfs gesteldheid na den Utrechtschen vrede, en die *de staatkunde van onze dagen* toetst aan die, welke na den genoemden vrede gevolgd werd. Doch de tijd ontbreekt hem om deswege in breedvoerige beschouwingen te treden, en vergunt hem slechts zijne hoorderen eenige weinige wenken te geven. Kort, maar gewigtig, zijn die weinige wenken. Het kan daarom gepast zijn, die hier te laten volgen, zonder er iets van af te nemen of te bekrimpen.

«Door de gebeurtenissen in de tien laatste jaren is het vaderland van eenen hoogeren rang, welken het onder de volken van dit werelddeel bekleedde, tot eene mogendheid van den derden of vierden rang nedergedaald. Doch laat ons daarom het vaderland niet aan de algemeene staatkundige belangen onttrekken. Herinneren wij ons het waarachtige gezegde van den oudsten der thans levende geschiedschrijvers, (1) dat een staat gewaardeerd wordt naar het standpunt, waarop dezelve zich plaatst. Zorgen wij vooral, dat het vaderland geen speelbal der overige volken worde: doch laat ons tevens toezien, met wien, en, hoe wij ons verbinden. Spiegelen wij ons tot dat einde aan de treurige staatkunde, na den Utrechtschen vrede gevolgd.

«Nederland heeft nog steeds, èn als staatsmagt èn als handelstaat, regtstreeks of zijdelings, belang bij alles, wat er op het tooneel dezer wereld voorvalt. Zelf zijne waardigheid niet uit het oog verliezende, maar die overal, waar het betaamt, met nadruk en te gelijk met gematigdheid handhavende, zal het, hoe klein ook, geacht en geëerbiedigd worden, en zullen deszelfs vriendschap en hulp in de schaal van het staatkundig evenwigt wegen. Maar hiertoe behoort men wel toe te zien, met wien, en, op welke wijs wij ons verbinden; want de zwakkere vergete nooit, dat de sterkere altijd genegen is, het zwaard in die schaal te werpen.

«Gelijk na den Utrechtschen vrede, gevoelen wij de gevolgen des oorlogs, en de wezenlijke of vermeende gebreken in onze staatkundige inrigtingen zijn het onderwerp der bepiegelingen van kundigen en onkundigen. De toestand onzer geldmiddelen, wie zal dit ontkennen? verwekt bekommering, maar dezelve is niet treuriger dan na den Utrechtschen vrede, en tot dus verre is het, Gode zij dank! nog niet zoo verre gekomen, dat 's lands kas hare betalingen gestaakt heeft.

«Niettegenstaande den ongelukkigen regeringsvorm, wisten onze voorvaderen, door de zorg en den ijver van enkele voortreffelijke mannen, de geldmiddelen allengs te herstellen. Dat dit ons vertrouwen en moed inboezeme. Bij de betere inrigtingen van ons staatsbestuur, de meer doeltreffende middelen, welke er thans voorhanden zijn, en de hulpbronnen, welke wij in onze oost-indische bezittingen hebben, kunnen wij de hoop voeden, dat ook onze geldmiddelen, niet op eens, maar langzamerhand, zullen hersteld worden, waartoe het aan geene kundige mannen zal ontbreken. Maar hiertoe worden eendragt, opoffering van eigene belangen, warme vaderlandsliefde gevorderd. Dat men nimmer van ons moge zeggen: «Zij hebben evenmin de geneesmiddelen als de kwalen kunnen verdragen.» De welwillendheid en de zucht voor het algemeene welzijn, daarbij aan den dag gelegd, steken luisterrijk af bij de verdeeldheid en het provincialismus der achttiende eeuw. Wachten wij ons verder voor verdeeldheid, provincialismus en eigenbaat, welke de voorname oorzaken der rampen waren, die het vaderland in dat tijdvak troffen, en gedenken wij altijd aan de gulden spreuk der voorouders: *Eendragt maakt magt.*

«Wij hebben gezien, dat uit eene overdreven zucht van bezuiniging, de Krijgsmagt en de Vestingen van den Staat na den Utrechtschen vrede schandelijk verwaarloosd werden; maar wij zagen tevens, dat het gevolg dier nalatigheid was, dat de nederlandsche troepen overal geslagen werden, en de vestingen zich bijkans zonder slag of stoot overgaven. Eene gewigtige les voor allen, aan wie de behartiging van het welzijn des vaderlands toevertrouwd is.

«Ook in onze dagen werd het leger aanmerkelijk verminderd. Lofwaardig is dit voorzeker, zoo het welbegrepen belang des rijks daarbij niet is uit het oog verloren. Doch dat men in deze gewigtige zaak toch nimmer te verre ga, en het voorbeeld van de eerste helft der vorige eeuw niet vergete. In welk eene gesteldheid zich onze vestingen bevinden, kunnen wij niet beoordeelen. Doch laat men zorg dragen, dat zij steeds in behoorlijken toestand zijn en blijven; want de verwaarloozing derzelve geschiedt nooit straffeloos, gelijk de gebeurtenissen van het overwogen tijdperk leeren, en tevens luide wordt verkondigd door de rampzalige voorvallen onder den raadpensionaris de Witt, toen vier en twintig sterkten en vestingen binnen twintig dagen voor de wapenen van den franschen koning bukten. De onrusten woelen in alle landen; de fakkel der tweespalt is overal ontstoken; de oorlog dreigt ieder oogenblik uit te breken, en wat zou het lot van Nederland, reeds op zich zelven zoo zwak tegen over de groote mogendheden, zijn, bijaldien het ongewapend ware, wanneer een algemeene krijg vroeg of laat uitbarstte? Men droome toch niet van onzijdigheid. Hetgeen het gemeenebest in het tijdvak, dat wij behandelden, ondervond, toont het ijdele van dat droombeeld. Die staat alleen kan, ingeval zulks aan eenig land te midden van eenen algemeenen oorlog mogelijk is, onzijdig blijven, die wel toegerust is, en den naburen eerbied en ontzag inboezemt.

«Eindelijk, dat de treurige toestand, waartoe het zeewezen na den Utrechtschen vrede verviel, tot waarschuwing strekke; karigheid en gebrek aan belangstelling veroorzaakten dat diep verval.

«De dagen schijnen wel voorbij, waarin Nederland talrijke vlooten zal kunnen uitrusten; maar het is nog tijd, het is nog tijd, eene naar onze behoeften en krachten berekende zeemagt tot stand te brengen en te onderhouden, die de tallooze koopvaarders, welke den Oceaan doorklieven, kan beveiligen en onze gewigtige volkplantingen beschermen. Mogt men steeds diep doordrongen zijn van het belang, dat daarin voor den staat en het welzijn der ingezetenen gelegen is. Dan zal men zich vrijwaren van den hoon, waaraan onze vaderen zich door hunne achteloosheid en overdreven spaarzucht blootstelden, en de hulp van vreemdelingen niet behoeven. Het is pligt, daartoe de noodige middelen te verschaffen. De inrigtingen bestaan. Aan onze zeelieden ontbreekt noch kennis, noch beleid, en de overwinningen bij Algiers en Palembang, de nooit volprezen zelfopoffering van Van Speijk, en het verbranden der flotille voor Antwerpen getuigen, dat de heldenmoed en liefde tot het vaderland, welke de nederlandsche zeelieden in de roemrijke tijden van het gemeenebest bezielden, geenszins in onze dagen zijn uitgebluscht.» — X.

(1) *Heeren.*

Advertentiën.

Schouwburgen, Concerten, enz.

STADS SCHOUWBURG. Maandag den 1 Maart 1841. DE BRUID VAN VREELAND, OF WIE IS DE BRUIDEGOM, Blijspel, in vijf Bedrijven, naar aanleiding van het Hoogduitsche stuk van *Weissenthurn* voor het Nederlandsch tooneel bewerkt, door den Heer *C. J. Roobol.* Gevolgd door: DE SCHOONE SLAAPSTER, Groot Ballet-Pantomime, gemonteerd door den Balletmeester *A. P. Voitus van Hamme;* Muzijk van den Heer *G. H. Broekhuijzen Jr.* *Aanvang ten half zeven Ure.*

THEATRE FRANCAIS. (*Sous la direction de Mr. Prudent.*) Mardi 2 Mars 1841. (N°. 66 de l'Abonnement.) LE TYRAN DOMESTIQUE, Comédie, en 5 actes, de Mr. *Alexandre Duval.* Le Spectacle commencera par la reprise de: MR. JOVIAL, Vaudeville, en 2 actes, de *Théaulon* et *Dumersan.* *On commencera à 6½ heures.*

Au premier jour: L'ÉCOLE DES VIEILLARDS, et très incessamment KEAN.

En attendant: LES PILLULES DU DIABLE, folie Vaudeville, en 6 actes, orné de décors et costumes nouveaux avec changements, transformations etc. Cette pièce sera montée totalement comme au Théâtre du Cirque à Paris.

OPERA ITALIEN, *Amstelstraat.* Lundi 1 Mars 1841. (N°. 4 de l'Abonnement.) BÉLISAIRE, Grand Opéra, en 5 actes et 4 parties, Musique de *Donizetti.* Mlle. *Matthey* remplira le rôle de *d'Antonina, Femme de Bélisaire.* *On commencera à 7½ heures.*

Le Bureau de Location sera ouvert depuis 10½ heures du matin jusqu'à 3 heures de relévée.

Samedi 6 Mars: Avant dernier Grand BAL Masqué. — Entrée f 1.
à l'Etude: LE STRANIERA.

SALON DES VARIETES, in de *Nes.* Maandag den 1 Maart 1841. FRANKRIJK EN SAVOYE, Vaudeville, in twee Bedrijven, naar het Fransch. Na hetzelve: DE BLOEDZUIGERS, Vaudeville, in één Bedrijf.

Entrée 75 Cts., welke in vertering zal worden aangenomen.
Aanvang ten 7½ Ure. JH. DUPORT.

Verwacht eers'daags: HET KUNSTENAARS LEVEN ONDER DE DAKPANNEN, Vaudeville, in één Bedrijf, door *P. Boas*, naar het Fransch *La Mansarde des Artistes.*

GROOT FRASCATI. Zondag den 28 Februarij 1841. Groot CONCERT, *Vocaal en Instrumentaal; der Deutsche Rhein*, Volksgezang van *Becker*, gecomponeerd voor mannen koor door *J. W. Wilms.* Verder Aria's uit de opera's *Jean de Paris* en *Mariage de Figaro*, te zingen door den Heer *E. Bamberg*, enz., volgens Programma.
Aanvang ten 7½ Ure.

NB. De woorden van het *Duitsche Rijnlied* zullen op de Programma's gedrukt zijn.

AFSCHEIDS-CONCERT van Mejufvrouwen ELISA MEERTI en CONSTANCE JANSSENS, in den Hoogduitschen Schouwburg, op Donderdag 4 Maart 1841.

PROGRAMMA.

EERSTE DEEL. 1. Ouverture. — 2 Aria uit *Faust*, van Spohr, te zingen door Mejufv. *C. Janssens.* — 3. Fantaisie voor violoncel, gecomponeerd en voor te dragen door den Heer *Demunck.* — 4. Duo uit de *Donna del Lago*, te zingen door de beide Concertgeefsters. — 5. Solo voor clarinet, voor te dragen door den Heer *Blaes.* — 6. Quartte van Rossini, uit *Bianca en Faliero*, te zingen door de beide Concertgeefsters en de Heeren *Tuyn* en *Delrivo.*

TWEEDE DEEL. 1. Ouverture. — 2. Aria van Mozart, met obligate clarinet, te zingen door Mejufv. *E. Meerti* en voor te dragen door den Heer *Blaes.* — 3. Russische en Schotsche liederen voor violoncel, van Franchomme, voor te dragen door den Heer *Demunck.* — 4. Duo uit *l'Ezio*, van Celli, te zingen door de beide Concertgeefsters.

Balcon en Loge f 3 Parterre en Tweede Rang f 2. *Aanv. 7½ Ure.*

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT.